De pe malul stîng al Nistrului

LA DUBĂSARI LUMEA AŞTEAPTĂ AJUTORUL LUI MIRCEA SNEGUR

*** Sîntem prizonieri!**

22 ianuarie, ora 10.00. Facem legătura telefonică cu sediul poliţiei raionale din Dubăsari, pentru a afla situaţia. Comisarul raionului fiind lipsă, dialogăm cu dl.Colesnic, locţiitorul acestuia.

Dl V.Colesnic: Starea generală rămîne încordată. Gardiştii au baricadat drumurile de intrare în Dubăsari, au pus santinele.

Cor.: *Sînt înarmaţi?*

Dl V.Colesnic: Da, sînt înarmaţi foarte bine. Au şi instalat cîteva ambrazuri pentru mitraliere, au staţii radio, evident, militare.

Cor.: *Se observă vreo participare a militarilor din Dubăsari sau activează numai gardiştii?*

Dl V.Colesnic: Este imposibil de aflat. Au aceeaşi uniformă.

Cor: *Alte noutăţi?*

Dl V.Colesnic: La ora 14.00 în satul Lunga aşteptăm să vină reprezentanţi ai Comitetului Helsinki pentru drepturile omului.

Peste o oră sîntem deja la Dubăsari. La sediul poliţiei raionale îl găsim pe dl.I.Răciulă, comisarul raionului, întors recent de la Chişinău.

Cor.: *S-a schimbat ceva în ultimul timp la Dubăsari?*

Dl I.Răciulă: Nu, totul a rămas pe vechi. Sîntem absolut fără apărare. Puteţi vedea maşina noastră străpunsă de gloanţe. Acestea sînt condiţiile în care trebuie să ne exercităm datoria...

Cor.: *Aveţi vreo susţinere de la Chişinău?*

Dl I.Răciulă: Nici ajutor, nici ordine, nici indicaţii.

Cor.: *Unde se află conducerea raională?*

Dl I.Răciulă: La Cocieri, în sediul azilului pentru bătrîni.

În jumătate de oră sîntem la Cocieri. Nu găsim pe nimeni din şefii raionului. O femeie de la contabilitate ne povesteşte că au fost alungaţi din Dubăsari de femei, însoţite de gardişti înarmaţi cu pistoale-automat. Un poliţist ne întreabă: "Cum aţi trecut vama?". Sînt nevoit să mă jur că nu ne-a oprit nimeni şi n-am văzut nici un fel de baricade la intrarea în Dubăsari. Mă miră faptul că poliţia din Cocieri nu e la curent.

Ora 14.30, satul Lunga. În faţa casei de cultură sînt adunaţi aproximativ 50 de oameni. Tot aici îl găsim şi pe dl I.Mîţcu, preşedintele executivului raional Dubăsari (în exil).

Cor.: *Am dori să dialogăm puţin.*

Dl I.Mîţcu: Nu vreau să vorbesc cu voi.

Cor.: *De ce?*

Dl Mîţcu: Nu stimez ziarul vostru.

Cor.: *E un răspuns oficial?*

Dl I.Mîţcu: Da!

Cor.: *Şi totuşi să revenim la temă. Aţi aşteptat Comitetul Helsinki pentru a aduce dovezi asupra încălcării drepturilor omului în raion. Ne puteţi informa şi pe noi?*

Dl I. Mîţcu: Am să duc toate documentele la Chişinău.

Oamenii se arată mai binevoitori. O femeie ne povesteşte cum a fost bătută fiica ei la şcoala nr.3, din simplu motiv că vorbea "moldoveneşte". Mai mulţi oameni mă întreabă: "Pentru ce am votat pe Snegur, dacă nu ne ajută cu nimic? Sîntem prizonieri."

Într-adevăr, la vreo 30 de metri stă o maşină militară, iar lîngă maşină — circa 20 de gardişti...

Lumea se împrăştie, dl Mîţcu o porneşte spre Chişinău. În final, avem următorul tablou: toată puterea în Dubăsari e în mîinile executivului orăşenesc, căruia i se subordonează garda bine înarmată. Conducerea legitimă e în exil la azilul de bătrîni.

Oamenii îl înjură pe Mircea Druc (al cui merit să fie?!) şi nu înţeleg de ce Mircea Snegur nu-i ajută: "Doar l-am ales!". Şi nu mai cred în nimeni...

Fidel GALAICU

ZONA DE SECURITATE.md